

บันทึก

เรื่อง กระทรวงเศรษฐกิจหารือเรื่องการจดทะเบียนเรือ

จับสัตว์น้ำสยามที่มีระวางบรรทุกต่ำกว่า ๑๐๐ ทอน

๑. กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งมายังคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า กระทรวงเศรษฐกิจแจ้งมาว่า ในการใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือจับสัตว์น้ำสยาม ในจังหวัดสมุทรปราการ มีปัญหายุ่งยาก ดังต่อไปนี้

๒. มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือจับสัตว์น้ำสยาม พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งได้แก้ไขใหม่โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือจับสัตว์น้ำสยาม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๙ มีความว่า มิให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินั้น (คือการจดทะเบียนและออกใบอนุญาต) บังคับแก่ "เรืออย่างอื่นนอกจากที่ไว้ในวรรค ๑"

บทบัญญัติในวรรค ๑ นี้ใช้บังคับแก่ "บรรดาเรือจับสัตว์น้ำซึ่งเป็นเรือกลทุกขนาดหรือเรืออื่นๆ ซึ่งมีระวางบรรทุกตั้งแต่ ๑๐๐ ทอนขึ้นไป" เมื่อแปลไปในทางตรงกันข้ามแล้วจึงเป็นว่า มิให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติที่กล่าวนั้นบังคับแก่เรือ (ซึ่งมิใช่เรือกล) ที่มีระวางบรรทุกต่ำกว่า ๑๐๐ ทอน

๓. โดยเหตุนี้จึงเป็นที่รับกันว่า เรือที่มีลักษณะดังกล่าวมาแล้วนั้น จะต้องจดทะเบียนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ.๒๕๕๖ (มาตรา ๑๓๕) ซึ่งได้แก้ไขใหม่โดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๓

๔. ทั้งนี้เป็นการชัดเจนอยู่แล้ว แต่ที่มีข้อยุ่งยากเกี่ยวกับเรือเช่นว่านั้นขึ้น ก็เนื่องจากในระยะเวลาหนึ่ง (ระหว่างการใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือจับสัตว์น้ำสยาม พ.ศ.๒๕๓๗ กับการใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือจับสัตว์น้ำสยาม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๙) มีบัญญัติว่าเรือที่มีขนาดบรรทุกตั้งแต่ ๒๕๐ ทอนลงมา ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตคงเสียแต่ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนอย่างเดียว (เสียครั้งเดียวตลอดไป)

๕. เนื่องจากมีความยุ่งยากในการตีความดังกล่าวมาแล้วในข้อ ๓ ราษฎรในจังหวัดสมุทรปราการจึงอ้างว่า เรือของตนที่มีระวางบรรทุกต่ำกว่า ๑๐๐ ทอน ซึ่งใช้ในการจับสัตว์น้ำก็ควรเรียกว่าเรือจับสัตว์น้ำ และต้องเสียค่าธรรมเนียมอย่างเรือจับสัตว์น้ำ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม

๖. คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้รับความขอร้องให้แสดงความเห็นในเรื่องนี้

๗. คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๑) เห็นพ้องด้วยตามบันทึกของกรมเจ้าท่า

อีกนัยหนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา มีความเห็นว่า เรือที่มีระวางบรรทุกต่ำกว่า ๑๐๐ ทอน ซึ่งเป็นของคนไทยนั้น ถือว่าเป็นเรือจับสัตว์น้ำสยามได้ แต่จะจดทะเบียนตามกฎหมายพิเศษว่าด้วยการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือจับสัตว์น้ำสยามไม่ได้ ต้องจดทะเบียนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ.๒๔๕๖ (มาตรา ๑๓๕) ซึ่งได้แก้ไขใหม่เมื่อ พ.ศ.๒๔๗๗

๘. นอกจากนี้ กรรมการร่างกฎหมาย ยังเห็นว่าการใช้กฎหมายใหม่ทำให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจแก่ราษฎรในจังหวัดสมุทรปราการ ฯลฯ โดยไม่สมควร เพราะตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๗ เป็นต้นมา เรือใบที่มีระวางบรรทุกต่ำกว่า ๑๐๐ ทอน ซึ่งใช้อยู่นอกมณฑลกรุงเทพ ฯ เดิมไม่ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาต ส่วนเรือที่มีลักษณะอย่างเดียวกันนั้นในจังหวัดพระนคร ธนบุรี นนทบุรี และสมุทรปราการ คงต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาตต่อไป

กรรมการร่างกฎหมายเห็นพ้องด้วยกับนโยบายของกรมเจ้าท่าในอันที่จะออกประกาศเพื่อให้ราษฎรในท้องที่ต่างๆ ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี นนทบุรี และสมุทรปราการ ชาบซึ่งถึงฐานะในกฎหมายเกี่ยวกับตนในเรื่องการจดทะเบียน และเห็นพ้องด้วยตามร่างประกาศที่เสนอมาในเรื่องดังกล่าวแล้วนั้น

(ลงชื่อ) ดิเรก ชัยนาม

ผู้รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๔๘๑